

Statsministerens svar lød:

»Jamen det er der jo ingen, der har ønsket, hverken færingerne eller danske politikere.«

Dertil er kun at sige, at i spørgsmål 7, som er stillet for mere end 14 dage siden, blev der bedt om teknisk bistand til et ændringsforslag lige præcis nøjagtigt formuleret sådan, og det skyldtes, at det var en del af Retsudvalgets betænkning. Så både færing og danskere har ønsket det.

Og til slut skal jeg være enig med justitsministeren i, at jeg har sandelig da også ført mig frem i den her sag. Forskellen mellem statsministeren og mig er blot, at jeg har ført mig frem for at støtte et enigt færøsk Lagting. Statsministeren har mest ført sig frem for at splitte dette enige Lagting.

(Kort bemærkning).

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Det er jo rigtigt, som justitsministeren lige siger, at det, færingerne ønsker, er en undersøgelse af selve sagen. Det får de så nu – omsider, efter at statsministeren har siksakket frem i denne sag. Jeg forstår for så vidt godt, at statsministeren heller ikke tør vise sig i Folketinget i dag for at få en diskussion af, hvordan vi er kommet frem til, hvor vi er nu.

Men jeg vil gerne gøre justitsministeren opmærksom på, for at man ikke skal tro sig sikre i regeringen, at debatten i dag har vist, at der nu er et flertal i dette Folketing, som også ønsker regeringens håndtering af denne sag i forhold til Folketinget belyst, sådan at Folketinget efterfølgende kan bedømme regeringens håndtering af Folketinget i denne sag.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Fru Kirsten Jacobsen henviser til spørgsmål 7. Så vidt jeg husker, har jeg besvaret det den 21. maj over for udvalget.

Med hensyn til sagen så er det nu, den skal undersøges, og når den er undersøgt, må man se, hvad der videre er at foretage. Regeringspartierne tilkendegiver også i betænkningen, at så må man se, om der er videre at foretage, og så bestemmer Folketinget, hvad der videre skal ske, og hvis der skal gøres et ansvar gældende over for ministrene, så tilrettelægger Folketinget arbejdet med, hvordan denne vurdering skal foregå.

(Kort bemærkning).

Øli Breckmann (KF):

Hr. formand. Jeg tager til efterretning finansministerens svar om, at han i hvert fald ikke ved om underhåndsaftaler.

Årsagen til, at jeg spurgte, er, at man på Færøerne først i mandags og så på to tidspunkter i tirsdags ventede på besked fra Danmark om tilladelse til at forøge fiskekvoterne, således at den færøske fiskerflåde og den færøske arbejdskraft kunne komme i beskæftigelse igen.

Der kom intet svar henedefra, men efter at Lagtinget havde vedtaget den af regeringen foreslåede undersøgelsesform, dukkede fiskeriministeren pludselig op på skærmen i går aftes, fiskeriministeren, der ellers slavisk som andre før ham de sidste 2 år har fulgt regler, der er udstukket af regeringen, af ICES eller af andre autoriteter.

Pludselig blev den færøske fiskeriminister skrap og annoncerede, at nu tager landsstyret sagen i sin egen hånd, og man begynder at fiske igen. Sådan noget hopper færing ikke på. Vi har de sidste par år lært spillets regler, og vi ved, at hvis en ellers meget tam og underdanig fiskeriminister kommer med sådan en annonce, så er det, fordi der stikker noget under.

På samme måde hørte vi i går aftes, at nu var der ikke noget problem med det forfærdelige og kvælende fiskerimonopol, Fiskavirking. Først blev den saneret fra 750 mio. kr. ned til 340 mio. kr., og det var en del af drejebogen fra de danske myndigheders side i 1992. Siden hen er det så blevet saneret ned til 110 mio. kr., og nu snakker man om 70 mio. kr.

Det vil sige, at de folk og de institutioner, der har været skyld i den færøske økonomiske tragedie det sidste par år, nu skal gå fuldstændig fri, efter at 1980'ernes erhvervsfolk og politikere er blevet straffet og uden tvivl også bliver inddraget i denne bankundersøgelse.

Der har også været forlydender om skattelettelser. Er det, fordi man fra dansk side har lovet henstand med renter eller afdrag af lån?

Hvis dette her sker, så har vi stadig væk den store tragedie på Færøerne til gode. Så endte 1980'erne ikke med en forskrækkelse, men så bliver 1990'erne en forskrækkelse uden ende, og så har Færøerne og færingerne lidt forgæves i de sidste 2 trange år; så bliver moralen på Færøerne opløst én gang for alle, for så eksisterer der ikke nogen samfundsmæssige, politiske eller moralske regler deroppe. Så har den danske regering sammen med det siddende landsstyre sat alle moralske regler ud af kraft.